ARKADAS sayi 49 EKIM.qxd 02.10.2008 14:17 Seite 10

Hüseyin Can
(Araştırmacı)

Göçmen Gözüyle

Avrupa gündemi

Dünyada kanlı çatışmalar azaldığında, yani halklar birbirleriyle sorunsuz yaşadığında, doğal olarak önemli derecede savaş sanayisinden beslenen, başta ABD olmak üzere, Avrupa tekellerinin cirolarında da ciddi düşüşler kaydediliyor.

Yaşanan düşüşün neticesinde, bu tekellerin hükümetleri ülkelerindeki işçilerden, yoksullardan ve özellikle göçmenlerden bunun acısını fazlasıyla çıkarıyorlar.

Başta Almanya, İngiltere, Hollanda, Avusturya, Fransa, İsviçre, İtalya, olmak üzere var olan, demokratik hakları ve yasaları, bir, bir, ortadan kaldırmayı amaçlıyorlar.

Yukarda saydığımız ülkelerin hükümetleri demokratik hak ve özgürlükleri yok etmek için o kadar aşağılık yasalar çıkarıyorlar ki, saymakla bitmeyecek kadar fazladır.

Bu hükümetlerin çıkardıkları ve çıkaracakları yasalarla, toplumun bütün kesimlerini etkisizleştirip, istedikleri gibi sömürüp, yönlendirmeyi hedeflemekteler!

AB hükümetleri genellikle ekonomik ve politik suni krizler yaratmayla meşguller. Daha sonrada bu yapay krizleri gerekçe göstererek, işçileri, emekçileri ve göçmenleri işsizlikle ve yoksullukla tehdit ederek korkutmaya çalışıyorlar.

Yaratılan korku psikolojisi hakim kılınarak, Petrol ürünleri, elektrik, buna bağlı olarak toplu taşımacılık ve bütün tüketim mallarının durmadan fiyatlarını artırmaktalar.

Gene bazı ülkeler sağlık hizmetini özelleştirme çalışmaları içerisine girmişlerdir.

Sağlık sigorta primleri ve ilaç fiyatları anormal düzeyde seyrediyor olması, toplumun sağlında zora sokuluyor. Eğitimde büyük önem arz eden ana okular ve kreşler taleplere cevap vermediği gibi olanlarda modernize edilmiyor.

Dahası, örgencilerden okul harçları alınarak paralı eğitim için manevra yapılıyor.

Keza, öğrenimini bitiren öğrenciler meslek yerleri bulamıyorlar.

Yaşadığımız dijital çağda, erkeklerle aynı koşullarda çalışan kadınların maaşları, erkeklerden düşük adaletsizliği sürüyor.

Malulen emeklilik sigortaları tıbbın değil politikacıların inisiyatifinde çalışıyor.

Sermayeler, işçilerin mezarda emekli olmaları için emeklilik yaşını yükseltmeye çalışıyorlar.

Malum ülkeler, hukuk devleti olma yerine, yeni yasalarla polis devleti olmaya hazırlanıyorlar.

Yeni göç yasaları milyonlarca göçmeni mağdur etmesine rağmen, bu yasaların uygulamasında halen ısrar ediliyor.

Sağcı siyasiler, ülkelerinde göçmenlere karşı ırkçılığı geliştirmeye devam ediyorlar.

Gelişen ırkçılık sonucu göçmenlerin işyerleri, evleri kundaklanıp can güvenlikleri tehdit altındadır.

Gelen sığınmacıları özel güvenlik donanımlı kamplarda alıkoyarak, esir muamelesine tabi tutulup, bunalmalarına neden olmaktalar.

Irkçı seçim kampanyaları göçmenleri rencide etmelerine rağmen hukuksal önlem alınmıyor olması göçmenleri kaygılandırmaya devam ediyor.

Hudutların ortadan kalktığı Avrupa'da, maalesef göçmenlerin vize gibi engellerle serbest dolaşımı fiilen engelleniyor. Buna benzer daha birçok hukuksuzluğu saymak mümkündür.

Yukarda sıraladığımız hak, hukuk, ekonomik, siyasal ve sosyal vakalardan dolayı, işçiler ve emekçilerde, Avrupa'nın birçok ülkesinde uyarı grevleri başta olmak üzere, çeşitli mücadele biçimleriyle karşı çıkmaya çalışıyorlar.

Avrupa'daki bu hak gasplarına karşı sağlık personelinden süt üreticilerine kadar, hükümetlerin genel politikalarını kınayarak yoğun gösterilerde bulunmuşlardı.

Ayrıca hükümetlerin tasarladıkları paralı öğretime karşı, başta Fransa olmak üzere, öğrenci eylemlerine şahit olmuştuk.

Sonuç olarak Avrupa gündemi, çalışanların, emekçilerin, öğrencilerin ve göçmenlerin hak gasplarıyla çalkalanıyor.

hcan1960@hotmail.com

DOSYA: Eğitimciler anlatıyor

Arkadaşımız Hüseyin Can, okulların açılmasıyla birlikte, göçmenlerin tartışmalı eğitim sorununu, uzman bir ekiple görüşerek, kapsamlı bir dosya hazırladı.

'Göçmen ailelerin Entegrasyona en büyük katkısı çocuklarının geleceği için sorumluluk alarak, okul yaşamında yer almalarıyla mümkündür.'

Zeliha Aktaş
(Zürih Yüksek Eğitim Fakültesin' de Doçent, "Pädagogische Hochschule Zürich")

Sayın Aktaş, konumuz eğitim oldu mu akla gelen ilk şahsiyetlerden birisiniz. Dolayısıyla eğitimle ilgili sorumu hemen yöneltmek istiyorum. Tatil bitti, okullar açıldı. Öğrencilerin bütün yıl başarılı olmaları için vereceğiniz somut bilgileri okurlarımıza aktarmak istiyorum?

Eğitimde öğüt ve tavsiye kelimelerini kullanmak pek yerinde olmaz. Çünkü eğitim kişisel şartlardan çok, toplumsal, sosyal ve kültürel şartlar tarafından belirlenir. Onun için nasihatten çok, dediğiniz gibi birtakım genel doğruları aktarabiliriz.

Anne ve babanın Çocuğuyla günlük okuldaki dersler hakkında sohbet etmesi, çocuğun bu ilgiyi hissetmesi gerekir. Evde birlikte kitap okuyarak, yazarak, resimlere bakarak vs. Okumayı günlük hayata yemek ve içmek kadar normal ve doğal olgular olarak adapte etmesini sağlamalıdır. Evde çocuğuyla yanlış bir Almancayla konuşmaktansa, doğrubir İlk dilde konuşmalılar.

Eve günlük bir gazetenin alınmalıdır. Her gün kısa bir süre "okuma saati" olarak ilan edilmesi faydalıdır. Öğretmenleri ile intensiv bir alışverişte bulunup bazı konularda beraber çalışmak vs. vs.

Siz öğretmenlere ders verdiğinizden sorma gereği duyuyorum. Öğretmenler, İsviçre'nin eğitimde yaptığı reformu, tamamen kavradığını söylemeniz mümkün mü?

Sorun öncelikle yapılan eğitim reformunun var olan koşullarda, yani maddi ve manevi kaynaklardan dolayı başarılı bir şekilde uygulanması sorunudur. Biliyorsunuz, yabancı öğrenci oranı yüzde 40'dan fazla olan okullara birtakım konularda özel bir eğitim programı hazırlandı. Bu "Qualität in (kalite) multikulturellen Schulen", kısaca QUIMS dediğimiz eğitim programı okuldaki derslerin ve yaşamın kalitesini yükseltmek için uygulanmaktadır. Tabi uygulamada şartların yanında öğretmenlerin yoğun çalışması da önemli bir etkendir. Yapılan bu çalışmaların yoğun çalışma temposundan dolayı bazen bir fazlalık olarak görülmesi sorunudur.

En büyük sorun okulun genelinde orta tabaka için hazırlanmış olması ve orta tabakadan gelen öğretmenlerin çoğu alt tabakadan gelen öğrencilerin ihtiyaçlarını algılamamasıdır. Örneğin orta tabakadan gelen bir öğrenci, öğrenme tekniklerine sahiptir ve bir yazıyı nasıl özetleyeceğini öğrenmiştir. Alt tabakadan gelen bir öğrenci çoğunlukla bu yeteneklerden mahrumdur ve okulda önce bu yetenekler sahip olması gerekiyor. Reformla gelen yeni eğitim programı bu tür farklı şartları göz önünde tutmayı hedefliyor. Yeni sistemde de kurbanlar yine göçmenlerin olduğu yönünde ciddi bulgular mevcuttur.

Sorun göçmenler olunca, bu ülkede eğitime gölge düşüyor. İsviçre, mevcut adaletsizliği ortadan kaldıracak mı?

Bu eğitim programının merkezinde üç ana konu yatmaktadır: Dil eğitiminin geliştirilmesi, Okul başarısının yükseltilmesi ve Entegrasyonun hızlandırılması konularıdır.

Dil eğitiminde ağırlık anaokulu öncesi başlaması gereken dil eğitimidir. Bu konuda ailelere çok büyük görevler düşmektedir. Bununla ilintili olarak çok dilli olan çocuklarımızın hem anadilinde hem de Almanca dilinde ihtiyacı olan desteği görmeleridir. Bu destek var olan mevcut sınıfın içinde farklı öğretmenlerin birlikte çalışmasıyla gerçekleşmektedir. Dil eğitiminin geliştirilmesi ailelerin öğretmenlerle, kurumlarla ve kütüphanelerle çalışmasına bağlıdır. Bu konularda okullarda hazırlanan pek çok projek (konu) mevcuttur.

İkinci ana başlık Okul başarısının yükseltilmesi de söz konusudur. Bu konu daha çok alt tabakadan gelen aileleri ve göçmen ailelerini yakından ilgilendiren bir konudur. Var olan sosyal bir eşitsizliği okulun çözmesi mümkün değildir. Fakat bu eşitsizliğin hafifletilmesinde üzerine düşeni böyle bir eğitim programı uygulayarak gerçekleştirmektedir. Bu riziko grubu denilen gençlerin eğitim şansını desteklemek için, onları küçük sınıflara ayırmaktan çok, birlikte getirdikleri farklı şartları hesaba katarak ihtiyaç doğrultusunda sınıfta desteklemek ve ders vermek olarak özetlenebilir. Bu bağlamda anne ve baba öğrencinin genel değerlendirmesine katilim göstererek, sınıf geçerken fikrini bildirerek çocuğunun eğitimine destek olur. Ayrıca anne baba mümkün olduğunca çocuğun eğitimine çok küçük yaşta destek vermek zorundadır. Bu konularda her okulun aileleri eğiten uygun projeleri vardır ve katılımın sağlanması çocuğun eğitim şansını ve meslek şansını belirleyen faktörlerdir.

Üçüncü önemli konu bütünleşme konusudur. Okuldaki mevcut tüm akteurlerin uyumlu bir klimada çalışmaları, birbirlerini saymaları, sorunları zor kullanmadan çözmeleri öğrencilerin öğrenme sürecini ve okul başarısını doğrudan etkileyen faktörlerdir. Okuldaki Entegrasyonu sağlamak ve kolektif yaşantıyı desteklemek için bir yandan okul kuralları ve ritueller geliştirilirken, diğer yandan öğrencilerin direk katilimi sağlanmaktadır. Entegrasyonun üçüncü ayağını ise okul yaşamına katılımıyla destek veren aileler oluşturmaktadır. Örneğin bazı okullarda her sınıfta ebeveynlerin temsilcilerinin katıldığı "Elternrat" denilen ebeveynler meclisi kurulmuştur. Entegrasyonun başarılı olması özellikle göçmen ailelerin katılımına bağlıdır. Bu konuda atılacak daha bir çok adımlar vardır.

Bir Doçent olarak, okullarda yaşanan adaletsizliği önlemek için yetkililere biçtiğiniz misyonu öğrenmek istiyorum?

Bu konuda yorum yapmam pek doğru olmaz. Çünkü gördüğüm kadarıyla sistemin kendisi çok zor durumda ve herkes elinden geleni yapmaya çalışıyor. Benim için önemli olan göçmen ailelerin bu sistem içindeki yerlerini almaları ve çocuklarına destek olmalarıdır. Bunun yolu her ailenin evde çocuklarını desteklemesi, kütüphaneye düzenli gitmesi, yılda en az birkaç kez okul aktivitelerinde yer alması, okul yaşamını paylaşması ve öğretmenlerle direk temasta bulunmasından geçer. Yani okulu büyük bir aileye benzetmek gerekirse, ailenin her ferdine bir görev düşmekte ve bunu yerine getirilmediği zaman, ailenin kolektif yaşamı etkilenmektedir. Göçmen ailelerin Entegrasyona en büyük katkısı çocuklarının geleceği için sorumluluk alarak okul yaşamında yer almalarıyla mümkündür.

Sayın Aktaş, arkadaş gazetesinin kalitesini nasıl buluyorsunuz? Gazetenize eğitim konusunda büyük görevler düşüyor. Gerek eğitim sorunlarının tartışılmasında, gerekse ailelerin eğitimdeki rolü konusunda mesajlar vererek özellikle göçmen kesim duyarlı hale getirilmedir. Ayrıca bu gazetenin her eve girmesi, o ailede okuma seferberliğinin başlangıcını oluşturabilir.

'Temel iki sorun dil ve rehberlik konusunda yoğunlaşıyor'

Cemal Canbay
(öğretim görevlisi)

İsviçre'deki eğitim sistemini nasıl buluyorsunuz?

Tabi İsviçre'deki eğitim sistemi ile Türkiye'deki sistem arasında çok önemli farklar var. Bir kere buradaki sistem yapısal tüm sorunlarını çözmüş durumda. Örneğin burada derslik başına düşen öğrenci sayısı ve öğretmen açığı gibi problemler yok. Burada farklı sorunlar konuşuluyor. Yavaş öğrenen çocuklarla ilgili sınıfların kaldırtması yada Almanca öğretimi ile ilgili sorunlar v.b. İsviçre'deki eğitim sistemi kendisini İsviçre üretim sistemine entegre etmiş durumda. Bu anlamda mesleki eğitim öncelikli olarak yapılandırılmış. Yani bir tür Arz-Talep dengesi sağlanmış. Bu bağlamda üretim sistemindeki bir değişim(çalışana olan talebin azalması ya da işyerlerinin kapanması) direk eğitim sistemini etkiliyor.

Göçmenlerin buradaki eğitim sisteminden eşit koşullarda yararlandığını söyleyebilir misiniz?

Göçmenlerin daha doğrusu göçmen çocukların önemli entegrasyon sorunları var. Bunların en önemlisi dil öğrenimi konusunda problemleri var. Bu da başlangıçtan itibaren önemli bir dezavantaj oluşturuyor bu çocuklar için. İsviçre sosyal sistemi bu konularda yeterli destek sunmuyor. Görebildiğim kadarıyla 3. cü kuşak göçmen jenerasyonu eğitimin öneminin farkında. Ancak bu kuşak da biraz el yordamı ile hareket ediyor. Önemli rehberlik sorunları var. Aileden bu konuda yardım alanlar bayağı başarılı. Geçenlerde St Galen de OBA isminde öğrencilere yönelik mesleki tanıtım sergisi düzenlendi. Bende sergiyi gezdim. Burada meslekler iyi bir şekilde tanıtılıyordu. Çok az yabancı gördüm. Tabi Türkiye'den gelenlerde çok azdı.

Gettolaşma eğitime zarar veriyor mu?

Gettolaşma her yerde eğitime zarar veren bir olgu. Bireyin kentsel kültürü alamadığının ve kentsel bütünleşmeyi sağlayamadığının bir ifadesidir gettolaşma aynı zamanda. Eğitimde toplam kültürün bir ifadesi olunca, gettoda yaşayanlar bu kültürle yeterli bağı kuramıyorlar. Sanırım İsviçre'de bu konuya en yakın örnek (klein) küçük Basıl.

Türkiyeli göçmenlere, çocuklarının okulda başarılı olmaları için önereceğiniz formüller olacakmı?

Temel iki sorun dil ve rehberlik, konusunda yoğunlaşıyor. Tabi bu sorunlar bireylerin tek başına bir bütün olarak çözebilecekleri sorun değil. Burada görev birazda göçmen örgütlülüklerine ve İsviçre'de siyaset yapanlara düşüyor. Ama tabi tüm bunlar bireylerin bu konuda etkisiz oldukları anlamına gelmez. Nitekim çevremde bu konuda pek çok bireysel başarı örnekleri gördüm. Bazı aileler rehberlik konusunda önemli rol üstlenmiş.

Sayın Canbay, buradaki Kürt öğrencilerin durumlarını nasıl buluyorsunuz?

Bu konuda elimde istatistikî bir bilgi bulunmuyor. Bir bütün olarak Türkiye'den gelenlerle ilgili olarak bazı akademik çalışmaların yapıldığını biliyorum. Kürt öğrencilerin durumu diğer göçmenlerle benzerlikler taşımakla birlikte, anadilin sözlü ve yazılı öğrenimi konusunda yaşadıkları problem onları diğerlerinden farklı kılan önemli bir husus.

Savaş ve göçler, dünyadaki eğitimi nasıl etkiliyor?

Savaş ve savaş sonucu ortaya çıkan zorunlu göçler toplumları olduğu gibi eğitim sistemini de olumsuz etkiliyor. Bir başka göç olgusu var ki oda gönüllü göç. Gönüllü göçün kendi içerisinde olumlu ve olumsuz yanları olduğunu söyleyebilirim.

Göçmenlerin genel yaşamıyla ilgili kamuoyuna vereceğiniz mesajı alabilir miyim?

İsviçre'de yaşayan İsviçre vatandaşlarının sorunlarında olduğu gibi; göçmenlerin sorunlarının çözümünün yolu buradaki siyasal sisteme müdahale etmekten geçer. Bu çerçevede göçmenlerin örgütlenip ya da kişisel inisiyatifleri yoluyla siyasete müdahale etmeleri gerekir. Diğer yandan burada göçmen insanlarla yaptığım sohbetlerde, İsviçre'nin en önemli avantajının çocuklara iyi bir eğitim sunması olarak ifade ediyorum. Bilgi toplumu sürecinde bireyin kendisini en iyi biçimde donatması önemlidir. Eğer çocuklarımız mesleki olarak da başarılı olursa Dünyanın her tarafında kullanabilecekleri geçerli bir altın bilezikleri olur. Bu konuda her zaman Çetin Altanın meslekli olmanın önemine ilişkin vurgusu aklıma geliyor.

Teşekkür ederim. Şimdilik söyleyeceklerim bunlar.

Bende size teşekkür ederim.

Abdullah Çakay (öğretmen)

Müsaade ederseniz sizi okurlarımıza tanıtmak istiyorum?

Öncelikle sevgili Arkadaş Okuyucularını sevgiyle selamlıyorum. Ben eski bir öğretmenim, yine öğretmen olan eşim ile birlikte altı yıldır Zürich'te Mülteci olarak yaşıyoruz. 14 Yaşında bir Oğlumuz ve 3 yasında bir kızımız var. Hâlihazırda FHNW da Sosyal Hizmetler Yüksekokulunda örgenciyim ayni zamanda GZ-TEZET (Gemeinscht Zentrumda) çalışıyorum.

Sayın Çakay Türkiye'de, zorunlu din dersleri, zorunlu Atatürkü sevme, zorunlu milli güvenlik dersleri ve her sabah minik çocuklara zoraki yemin ettirme uygulaması, çağdaş eğitim normlarıyla uyum arz ediyor mu?

Kısacası "Türk Eğitim Sistemi " denilen bu Eğitim Modelinin günümüz çağdaş Eğitim modelleriyle kıyaslanamayacak kadar geridir. Her şeyden önce Kemalist'tir ve Kemalizm ırkçı, kafatasçı, gerici bir İdeoloji olarak çağdaş insani yetiştirme, eğitme iddiası gülünçtür. Çünkü Kemalizm var olan tüm kimlikleri ret eden, bireyin kimliksizleştirmesini temel hedef olarak belirleyen bir Eğitim Modelidir ki kendisini tarif ederken, milliyetçiliği temel prensip alır. Güneş-Dil Teorisi, Türk Tarih Tezi ile "Milli Türk Okulunun ",ya da başka bir değişle, Türk Milli Eğitim Sisteminin temel karakterini oluşturur. Buna göre herkes Türk'tür, Türk olmak bir şereftir, onurdur ve mutlu olmanın biricik şartıdır. Bu sistemli olarak Anaokulundan itibaren çocuklara zorla söylettirilen Andımız denilen zorunlu yeminden de anlaşılacağı gibi, devletin resmi milliyetçi (Türkçü) ideolojisinin yaratmak istediği yeni nesillerin kimliğidir, kimliksizlik. Türk değildir, Türk olduğunu söyler, mutlu değildir mutlu olduğunu söyler her gün, bu insan kişiliğinde çok derin tahribatlar yaratır. Zorla Atatürk ü sevmek, zorunlu Din derslerini, zorunlu Milli Güvenlik derslerini de bu kapsamda değerlendirmek lazım. Güvensizlik, istikrarsızlık, Korku, Zor ve İtaat Türk Eğitim Sistemi Okullarında gündelik yaşama, tüm Eğitim-Öğretim faaliyetlerine damgasını vurur.

Türkiye'de Kürtler burada göçmenler eğitimden dışlandığı söyleniliyor. Bir eğitimci olarak konuyla ilgili yapacağınız analınız, göçmenler için önemlidir.

Asimilasyon kavramı iki durumu da açıklamaktadır. Türkiye 30 lu yıllardan beridir sistemli Asimilasyonla dilleri, kültürleri ve Kürt kimliği, kişiliği genel olarak Kürdistan Toplumsal yapılanması yerle bir edilmek istendi. Katliamlar, Sürgünler ile yapılamayan, başarılamayan şey Beyaz ölümle, bizzat bilimsel yöntemlerle, Eğitim politikalarıyla yapıldı. Bugün Kürtlerin ulusal bilinçleri yükseldi, siyasallaştı, kurumları var deniliyor ama Asimilasyonun ağır etkileri altında Dilini, Kültürünü unutmuş, milyonlar var. Kürtlerin dışlanmasına gelince, varlığı kabul edilmeyen ve her türlü yol ve yöntemle yok edilmeye çalışılan, Eğitim sistemin hiç bir aşamasında yeri olmayan bir Dilin Bir Kültürün desteklendiğini düşünmek çok naiflik olur. Burada Göçmenler açısından da durum aynıdır. Asimilasyon burada integration kavramıyla karıştırılmakta çoğu zaman. Şunu bir kere bilmemiz gerekiyor ki biz Göçmenler istenmediğimiz bir Ülkede yasıyoruz. Yaşamın her alanında dışlanmalarla karşı, karşıyayız ve yakın gelecekte bunun pek de değişmeyeceğini düşünüyorum. Hatta görece giderek zorlukların artacağını göz önünde bulundurmalıyız. Göçmen Çocukların Okul öncesi Eğitimden başlayan sorunları ileriki sınıflarda giderek artmaktadır. Özelde dil yetersizliğinden kaynaklanan sorunların küçük yaşlardan itibaren çocukların Psikolojik ve Sosyal Gelişimini olumsuz etkilediği bilimsel çalışmalarla kanıtlanmıştır bugün. Zorunlu ilk Öğretim kurumlarında erken eleme sistemi ile Göçmen çocuklar 4.ve 5. sınıftaki notları temel alınarak Orta öğretim (Sekundar) kurumlarına dağılımları yapılmaktadır. Burada durum çok dramatiktir, Kleinklasse yâda Sonderklasse denilen ve bir sonraki eğitim aşamasına geçmenin, yani bir meslek yapmanın, bir meslekle ilgili okula gitmenin nerdeyse imkânsız olduğu sınıflarda Göçmen Gençlerin oranı % 95 lerde. Bu alanda yapılan birçok bilimsel araştırma göstermektedir ki Göçmen Çocuklar İsviçreli çocuklara göre kolay bir şekilde Sekundar C yâda B ye dağılımları yapılıyor. Kanton Zürich'te Sekundar C örgenci dağılımına baktığımızda Göçmen Gençlerin oranı , % 80-90 yukarıdaki oran pek değişmiyor aslında ama enteresan olanı ise Erkek Çocukların oranı kızlara göre daha fazla olması ve yine kızlara göre daha basarîsiz olmalarıdır.

Daha da acı olanı ise herhangi bir nedenden dolayı okuldan uzaklaştırılan ve zorunlu 9 yıllık eğitim tamamlanması amacına hizmet eden sözüm ona Yatılı okulların durumu, Göçmenlerin oranı % 95 lerde. Yine ve Kurumun gelirinin büyük bölümü kuruma sevk edilen gençlerin ailelerinden, ailenin ekonomik durumu müsait değilse ki çoğu ailenin ekonomik sıkıntıları vardır. malulen IV (invaliden Versicherung, yâda Sosyal Yardım (Sozial Hilfe) üzerinden karşılanmaktadır. Aylık bir gencin ortalama maliyeti 15.000.Fr ile 20.000 Fr. Arası değişmektedir. Ve bu masraflar iste sözüm ona Sosyal Sistemi istismar eden yabancılar olarak hesabımıza yazılıyor. Oysa buradan açıkça söylüyorum bu kurum ve kuruluşları sosyal Sistemi istismar eden kurumlar olarak, yabancı gençlerin sırtından milyarları götüren utanmaz istismarcılar olarak itham ediyorum. Geçenler de *Tages Anzeiger* bu konuyu kısmen de olsa manşetine taşıdı, ama Kürersel kapitalizmin derin Krizine denk geldiği için gündemden çabuk düştü.

Gelişmiş hiçbir dünya ülkesinde alt sınıfın çocukları İsviçre'deki kadar kötü şansa sahip değillerdir. Bu durumu en son Pisa sonuçları kanıtlamaktadır.

Uygulanmakta olan Göçmen politikaları, Göçmen Gençleri, Göçmen Çocukları Eğitim Sisteminin kurbanları hali getirmeye devam ederken Göçmen Aileler bu konuda çaresiz, dağınık, ne yapacağını bilmemekte sorunlar yumağına batıyor. İşsizlik, ufuksuzluk, Gençleri her türlü uyuşturucu bağımlılığı, şiddete ve suça itmektedir. Göçmenler ve özelde Genç Göçmenler Toplumsal yaşama katılmak istiyorlar. Okuyan, çalışan, üreten, dışlanmayan, kenara itilmeyen olarak toplumun başı dik bir ferdi olmak istiyorlar. Lehrstelle bulamayan her Genç bu toplum için, kendisi için, ailesi için sorun olmakta, İsimlerinden dolayı başvuru dosyaları dikkate alınmıyor, ise alınsa bile iş yerinde çoğu kez derin bir minnet borcunun altında eziliyor, çünkü hep kendisine hatırlatılır,"bak sana şans tanıdık, yer verdik".

Sayın Çakay ,arkadaş kanalıyla, göçmen velilerin (ebeveynlere) eğitimdeki görevini hatırlatır mısınız?

Ebeveynlere özellikle şunu söylemek istiyorum, lütfen çocuklarınıza zaman ayırın. Çocuklarınızla tartışın, özellikle çocuğun ilgisine bağlı olarak, gerek sportif, gerek kültürel etkinliklere gidiniz, çocuklarınızın, yeni konular yeni alanlar keşfetmesini sağlayın.

Göçmen ebeveynler olarak çocuğunuzla kuracağınız sağlıklı, demokratik bir ilişki, onun bugün ya da gelecekte kendi sorunları karşında devamlı yanında olacağını bildiği "Ebeveynleri olduğu" gerçeğini görmesini sağlar. Kimsesizlik duygusu göçmen çocukların, içine kapanık, silik ve kendine güvensiz bir kişilik geliştirmelerine yol acar. Bu bağlamda hafta sonu düğünler, Kültür Derneklerini aktivitelerine katılım, aile ziyaretleri, memleketteki yakınlarla kurulan diyaloglar, yaz tatillerini, Veliler çok bilinçli değerlendirmemeliler. HSK yani Heimatliche Sprach und Kültür Kursen- Anadilde Eğitim Kursları çok önemlidir. Mutlak surette çocukların bu kurslar erken yaştan itibaren ve düzenli gönderilmesi sağlıklı bir kişilik gelişiminde, yabancı dil eğitiminde ve genelde okuldaki başarıda çok ciddi etkisi vardır. Zürich'te hemen, hemen bütün dillerde HSK kursları mevcut yürütülmekteyken, Kürtçe Anadil eğitimi tüm çabalara rağmen maalesef halen organize edilebilmiş değildir. Kanton Zürich'te verilen tüm Türkçe HSK kurslarına katılım çok düşüktür.

Ayrıca istenilen kaliteden yoksundur bu iki nedenden ötürü: Birincisi Konsolosluklarca organize edilen HSK buradaki muhalif kesimi kucaklamaktan uzaktır ve Türkiye'deki Egemen Eğitim Politiklerinin buradaki uzantısıdır, ikincisi Konsolosluk dışı Dernekler tarafından organize edilen Kurslarda ekonomik ve personel sıkıntıları yüzünden istenilmeyen sonuçları yaratamamaktadır.

Velilere tavsiye edeceğim bir başka hususta, Çocukların üzerinde yeterince baskı zaten var, daha fazla baskıyla, daha fazla beklentiyle değil aksine çocuğun eksiklerini öğretmenleriyle düzenli görüşerek tespit etmek, gerekli ek destekleme dersleri ile eksikliklerin giderilmesine çalışmak. Bazen eve getirilen kötü notlardan dolayı çocuğu azarlayıp, bunun nedenin yeterice çalışmamış olmasına bağlıyoruz da, bunun yabancıları sevmeyen bir öğretmenden kaynaklanabileceğini düşünmeyiz.

Mutlak surette okul dışı zamanları düzenli etkinliklerle doldurmak gerekiyor. Okul dışı Zamanlar boş zaman olarak algılanmamalı, aksine çocukların psikolojik ve sosyal gelişimlerine katkı sağlayan çok ciddi zamanlar olarak planlanmalı. Bir Spor Kulübü, bir Müzik Enstrümanı, ada Tiyatro Kursu vb. Faaliyetlerden birini çocuğun yeteneğine göre seçmek ve çocuğu bu noktada desteklemek, velilerin önemli bir görevidir.

TV, bilgisayar oyunlar mutlak surette karşılıkla konuşarak çocuklarınızla birlikte belirlemek gerekiyor.

Bu ülkedeki kreşleri faydalı buluyor musunuz?

Elbette çok faydalıdır. Kesinlikle çocukların gönderilmesinden yanayım. Okul öncesi Eğitim Eğitimin bence en önemli aşamasıdır. Çünkü Çocukların, zihinsel, duygusal, sosyal, bedensel gelişiminin % 70'i 0-6 yaş arasında tamamlanmaktadır. Çünkü Okul öncesi dönem alarak adlandırılan 0-6 yaş dönemi, çocuğun öğrenmesinin en yoğun olduğu, temel alışkanlıklarının, zihinsel yeteneklerinin en hızlı geliştiği ve biçimlendiği dönemdir. Okul öncesi Eğitim, Çocukların ilerleyen yaşlarda daha üretici ve verimli olmalarını ve sahip oldukları potansiyeli tam olarak kullanmalarını sağlar.

Kanton Luzern de 28. Eylülde Halk oylamasına sunulan JA zum Harmos-Konkordat bu alanda bir ilk olacaktır. Anaokulunun ve Okul öncesi Sınıfın zorunlu olması, Herkese eşit şans, yer değişikliklerinden (göç) kaynaklanan karmaşıkların giderilmesi ve çocukların bundan daha az etkilenmesi, yine bence en ileri adım olarak HSK denilen Kursların desteklenmesinin yanında, Çocuğun Ana dilinin kesinlikle ilk Dil olarak tanınması kanımca ileri adımlardır ve desteklenmesi gerekir

İsviçre'deki anaokulların eğitim kalitesini nasıl buldunuz?

İsviçre de genel olarak eğitim kalitesinin düşük olduğunu söylemek zor, ama kenarda duranlar için, ötekiler için yani biz Göçmenler için tam bir çöldür diyebilirim. Çok geridir, ilkeldir ve sorun çözmekten uzak, aksine sorun üreten bir sistem. Bunun en çarpık yeri anaokullarıdır. Eğitimin resmi dili Almanca (Alman Kantonları) olmasına rağmen okullarda bu genelde Diyalekt Almanca kullanılmaktadır. Bu Göçmen Çocukların aleyhinedir ve dışlanmaları sonucun doğuruyor. Öğrenilen ve öğretilen Dilin, yani okunan ve yazılan, konuşulan ve duyulan dilin, dil birliği ilkesi yoktur burada. Standart dil Almanca olduğunda çocuğun okuldaki başarısının arttığının kanton Basel deki "Ana okullarda standart dil" projesi (Standardsprache im Kindergarten) çerçevesindeki bilimsel çalışmalar göstermiştir.

Konuya hakim olduğunuzdan sormak istiyorum. Pisa araştırmaların sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yukarda izah etmeye çalıştığım genel durum aslında bir nevi *Pisa 2006* nin sonuçlarının özetidir." İsviçre de okul dışlayıcıdır" başlığı altında bir bilimsel çalışma yapan Stefan C. Wolter ve Maja Coradi Vellacott -.Koordinationsstelle für Bildungsforschung in Aarau-aynen su tespiti yapı yorlar :"gelişmiş hiç bir Dünya ülkesinde alt sınıfın çocukları İsviçre deki kadar kötü sansa sahip değillerdir. Bu durumu en son Pisa sonuçları kanıtlamaktadır "Bu konuda OECD İsviçre'yi uyarmış ama duyan bile olmamış. Elitlerin var çocukları da Elit oluyorlar kısaca özeti. İsviçre de doğaldır ki yerli olmak Elit olmanın ilk şartı, hepsi değil kuşkusuz.

Sayın Çakay İsviçre'nin yeni eğitim sistemi göçmenleri kucaklayabilecek mi, yoksa Pisa, araştırmaları Pizza yapılıp göçmenlere mi yedirilecek ?

Yeni bir Eğitim Sistemi tartışılıyor ama maalesef bu konuda çok ciddi bir entelektüel tartışma zemini yok. Bu İsviçre'nin büyük eksiklerinden biri, Göçmenleri kucaklayacak mı sorusunu, toplumsal yaşama katılabilecekler mi Göçmenler? Bizi ilgilendiren konularda bizlerde söz sahibi olabilecek miyiz? Demokratik yasama-yürütme, parlamento, yerel yönetimler ve tüm Kurumlar Göçmenlere kapalıdır. Bunun sorgulanması gerekir, bu durum İsviçre'ye yakışmıyor. Bizler bu talihsizliği yaşadık, yaşıyoruz ama çocuklarımız yaşamasın istiyoruz. Yaşamın her alanına katılmak istiyoruz, Uyum için biz elimizden geleni yapmaya hazırız, İsviçre bir Halklar ve Kültürler deryasıdır, bu onun temel karakteridir, Çok kültürlülük, zenginliktir.

Sohbetimizi sonlandırırken gözden kaçırdığım konular olduysa, tamamlamanızı rica ediyorum.

Hayır, sanırım yeterli bir sohbet oldu.

Başarılarınızın devamını diler, okuyucularınıza saygılarımı sunarım.

Bende size teşekkür ederim, konuya hakim olduğunuzdan ötürü.